

TÖBB EGYESÜLETEK ÉS TÁRSULATOK KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint kétszer:

CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.

Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. z. Rudaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.

Bélyeg díj: minden beiktatás után külön 30 kr.

Nyilttér soronként 12 kr. o. é.

Néhány szó a kassai állandó magyar színészet érdekében.

(Vége.)

Sokat, igen sokat lehetne e tárgyban a mindennapi tapasztalás elvitázhatlan indokaiból felhozni, ha nem biznám a színházi választmány erélyében s hazafiságában, ugy nem különben a szinigazgatóság s rendezőség józan gondolkodás módjában, — hogy már az elmondottakból is, az óhajtott változások létesítésének szükségességét belátandja, s tenni fog e részben valamit annál is inkább, mert meg vagyok győződve, miként nem én voltam az első, ki ez észrevételeket nyíltan és őszintén megmondotta.

Ezekután a színházi választmány — s annak köztiszteltben álló, — minden jót s nemest egyaránt örömmel felkaroló erélyes elnöke meg fogják nekem engedni, hogy az általok képviselt kassai magyar színészet állandósítása érdekében még néhány kérő szót emelhessek. —

Két éve lesz, midőn egy helybeli ifjabból előlegesen alakult 5 tagu választmány — műkedvelői előadások létesítésén fáradozott.

Számos résztvevő illetőleg működő s pártoló egyén jelentkezett már akkor e nemes cél sikeresítése érdekében, — nők s férfiak egyaránt, — az eziránt táplált remények azonban akkor megghiúsultak, mert el nem hárítható akadályok gördültek a fennebbi választmány elég erélyes tevékenysége elé.

Ezen választmány programja volt: minden nyárfolytán — tehát akkor midőn rendes szintársulatunk a vidéki városokat látogatja, — önmivelődésünk, édes anya nyelvünk gyakorlata, a szenvedő emberiség segítése, s jótkony hazai s helybeli intézetek gyámolításának szent célját, — a mulatságnak szánt órák hasznos s kellemes eltöltésével egyesítvén, egy állandó műkedvelői szintársulatot alakítani, mely időszakonként jótékonycélú színi-, zenei-, s szavalati előadásokkal, úgy a közönség szellemi mivelődésére hatni, mint önmagunk mivelődését s a szenvedők felségelését eszközölni s előmozdítani lett volna hivatva.

Vannak hazánkban, sőt városunkban is számtalan ügyefogyottak, számos közhasznú intézetek, — ezek mindmegannyian hálásan vennék a segínyt, bár mily csekély legyen is az, s nem vonakodom ezek közé sorozni a kassai állandó magyar színészetet, mint oly helybeli közhasznú intézetet mely a kezdet nehézségeivel küzd, s mint ilyen első sorban igényli a segítyezést.

Ime ez az, mire a színházi igen tisztelt választmány figyelmét felhívni bátorokodtam, — karolják fel uraim ez ügyet, önök tehetik leginkább, önöknek a tervezett műkedvelői előadások létesítése bizonyára sikerülni fog.

Sokan voltak két év előtt, kik mint működő tagok feljegyezték neveiket, s ha önök uraim adnak ez eszmének új lendületet, nem kétem most még sokkal többen ajánlkozandnak. —

Az időszakonként tartandó jótékonycélú előadások jövedelmének csak tíz száztőlját téve félre esetről esetre, egy igen szép összegecske kerülne ki, melyből a színházi díszítményeket javítani, — újakat szerezni, — butorokat vásárolni, sőt idővel könyv- s ruha-tárta is szert tenni lehetne. — s a mi ezen felül még talán maradna, fordíthatnák az állandó magyar színház tőkájének nevelésére.

Ezen állandó magyar színházat érdeklí mindenekfelett a fennebbi eszmének létesítése, — legközelebb önök vannak hivatva uraim, élére állni ez ügynek, mely annyi nemes célt rejt, — melynek sikerülte mindnyájunknak oly igen kívánatos; tegyék meg önök a szükséges lépéseket mielőbb, — hogy a téli szimidiény végeztével a műkedvelői előadások megkezdhesse, hiszen számos vidéki városka évek óta fáradozik ily módon a közjólét előmozdításában, nézzük U n g h v á r t s a k i s R i m a s z o m b a t o t, — Felső-Magyarország fővárosa pedig — hol annyi szellemi erő van egyesítve, — lomhán nézze lelkes szomszédai tevékenységét s morognia se legyen szabad, ha valaki majd méltó bosszankodásában — koszorús költőnk Berzsenyivel elmondja fiai felett:

Hali más magyarral verte vissza

Nagy Hunyadink, Mahomet hatalmát.

TASNÁDI.

Észrevételek a gazdaszat terén.

IV.

Méhészet.

Ez a legközelebb értelemben vett istenáldás, mert a nélkül, hogy az ember sokat rizikozna reá, igen hatalmas szántóit ad; hanem szenvedély és szerencse is kell hozzá, mint mindenhez . . . különben kridát monduk . . .

A méhészetet illetőleg, sok tudósszínű értelmetlen zagyalék jelent már meg — ideértve a jó pénzért írt röp- és más értekezéseket is — a keserű tapasztalás bebizonyította pedig, hogy minden hatás, s eredmény nélkül enyésztek el azon ingyen osztott teoriák, melyeket némelyek amugy kérgaragos auctortativus hanggal feltukmáltak; pedig egyre százat mernék tenni, hogy legnagyobb részük nem fogja megkülönböztetni tudni a méhkirálynét, a napzámos vagy dolgozó, fiasító vagy plane a herétől, az erdei vad méhet az ugynevezett házi szelidől . . .

De hogy valamiképp ne látszassam magam is csak hallomás után elmélkedni, ime! az igen egyszerű teoriával összekötött praxist a következőkben állítom össze, ugyan is:

Mindenki, ki méhészetet üzni és pedig haszonnal akar, elkerülhetlenül szükséges, hogy alkalmas hely legyen és szenvedélylyel adja magát reá. Az alkalmas hely alatt azt értem, hogy ha tehetségében áll, a város vagy falun kívül csendes helyen építsen — kelet-déllel szemben — méhest úgy, hogy a méhes homlokzata előtt legalább 8—10 □ öl tér maradjon, mely helyet legalkalmasb apró fákkal ritkán beültetvén, repezével bevetni; — mi pedig a szorosan vett helyet, a köpüt illeti, eddig legczélszerűbbek a mennél szilárdabb fából való köpük; mert a mézre járó számtalan tolvaj (medve, madár, rovar sat.) annál nehezebben juthat hozzá; ezen természetes philosophia pedig leginkább tapasztalható a hegyi pórnépnél, hol, ha van is bőségben fenytfa, mégis más keményebb odvas fából készítik a köpüket, és pedig a rajhoz arányitva kisebb vagy nagyobbra szabják, de mindig elég tágas szokott lenni. A szenvedély alatt pedig azt értem, hogy ne csak azért tenyészsen

valaki méhet, hogy mondhassa: no nekem is van méhesem; hanem ha van, ne restelje azt rendben és különösen minél tisztábban tartani, magától értetődővén, azt naponként — különösen május elejétől szeptember végéig — többször is megnézni, nehogy a nem bánom méhészek panaszára jusson, kik sopánkodni szoktak, hogy megszökött a raj! s ki az oka?

Az egész méhészet mestersége nem sokból áll, és mégis sok hasznót hajl; — mennyit egyetlen iparág sem képes adni oly csekély befektetett tőke, és mondhatni, csak is játék — nem pedig fáradalom — után.

Nézzük tehát miből áll a méhészet mestersége?

A felelet igen rövid és talán érthető is; nevezetesen: legyen csendes helyen tiszta méhesed, még tisztább köpükben a méhed, a köpük kijárása előtt meglehetősen tágas tér apró fákkal beültetve, melyeken a hazatérő munkás méhek megpihenhessenek, vagy a rajok leszálhassanak; — aztán legyen három keskeny váju u. m. egyik a természetes vízre, a második sós vízre, mely úgy állítatik elő, hogy a vízbe minél keményebb kősódarab vettelik; a harmadik pedig szarvasmarha ganéjjal vegyített vízre, mely a fiasítást mozdítja elő — és a nevezett három váju hálóztassék be üres nádpálczával, hogy az inni jövő méhek el ne merüljenek.

Ez tehát a méhes és környékének váza; de azért nem következik még, hogy a méhet szárnyára bocsátván csak is mézétől raboljuk majd meg; mert ezt a méhek számos ellenségei is megteszik előbb mint mi, ha nem ügyelünk fel . . . így felügyeletünk által megvédehetjük méhesünket az egér, madár s rovaroktól, de van egy pusztítója a méheseknek, s ha elején nem orvosoljuk a bajt — egész méhesünket is kipusztíthatja; ez pedig nem más mint valamely közelebbi vagy távolabbi szomszédunk méhe, mit műszóval mé h e l l e n s é g n e k neveznek; azért ha a tulajdonos észrevette, hogy valamely köpüjére idegen méhek járnak: a legközelebbi estve zárja el azon köpü kijáróját, hogy a méhek ki- és a holnap bizonyosan megjelenendő tolvajok be ne mehessenek; aztán bevén egy marék lisztet hintse meg a tolvajokat gyéren, melyek a rajok hintett liszt által elütetvén, részint kereskedni: részint pedig hazatérnek, — mintegy félóra mulva induljon el a méhész szomszédai méheséibe vizsgáldni s lát valamely köpübe lisztes méhet szállni: figyelmeztesse a tulajdonost, hogy azon köpüt fojtsa ki s ha ez nem vállalkoznék, minden szó nélkül menjen haza s ugyan azon estve készítsen rozs-lisztből ritka pépet s a következő hajnal előtt mázolja be a tolvajméhek által megtámadott köpüt s biztos lehet róla, hogy midőn a nap a delet éri, a tolvajok odaragadva s száradva legnagyobb részét a köpüjén kívül halva lesznek s így egy cél értek el; mivel a tolvaj méhek tulajdonosa is megkapja legalább a köpüben maradt — ha nem is sok — mézet tisztán, mit külföldben a tisztas méhek megsavanyítottak s elrontottak volna; és a maga köpüjét is megvédi az enyészettől.

Még egy észrevételt nem mulaszthatok el tenni az ugynevezett mézszüretre vagy méhkiölésre: ezt mult évi augusztus elején láttam, és tökéletesen meggyőződtem a mód czélszerűségéről — a nálunk divatozó kifüstölés vagy megfojtás ellenében; — ez pedig a következőkben áll ugyan is: a méhész a kizsákmányolandó köpümehet egy estve a méhesből 30—40 lépésnyi távolságra viszi, hol egy széles deszkadarabra letétvén, más napig ott hagyja, másnap amugy méhesesen felöltöztvén: fejszita és keztyüvel és egy cserépbén füstölög marhatrágyával ellátva, hoz a teli köpühöz egy üreset, melyet szinte egy hasonló széles deszkadarabra helyez, alátétvén egy tányéron egy kis sonkolyos mézet, s aztán? . . . neki megyen a másik köpünek, s amugy magyarosan elkezd döngetni, mire természetesen az egész megremült ország királynéstől kijön, s szállingózik ide-oda; de azért nem oldja meg a kereket, mint a raj, hanem hol egyik, hol másik köpüre szálván okoskodik, nem jó volna-e az üres köpüt elfoglalni; hanem addig tétovázik, míg a királyné nem teszi át lakását, vagy a méhész által nem tétetik által — mire a működő méhésznek különösen figyelni kell, hogy valahogy el ne vesszen; mert akkor épen annyit nyer, mintha megfojtotta volna az egész köpüt; így pedig átterelvén az üres köpübe a méheket, a mézet szépen elveszi tőlök, s a kárvallottak azt gondolván, hogy még kora tavasz van, ujra egész oda-

adással neki fognak a munkának, s még őszig telehordják a köpüt, úgy hogy becsületesen vagy igen csekély segítséggel kitelelnek. — Ezt a műtétet a *dobolásnak* nevezik.

Sokat lehetne még írni, de változatos tartalmu lapját a szerkesztő ur, mostanára többel terhelni nem szándékom. Isten velünk, s kedves hazánkkal.
IGNATOVICH SANDOR.

A szlávok általános jellemvonása.

(Folytatás.)

Ily telepítvény s község, elválasztva a többitől, egy államot, egy önálló társaságot képezett. Az öregek kormányzása, illetőleg vezetése alatt állt; szigorú, elkülönített hatóságnak semmi nyoma. A vének, mint a nemzeti hagyományok, s a földművelés titkainak birtokosai, mint a vallási szabályok őltalmazói, a nyilvános tanácskozások, a mezei munka, s ünnepélyes szokások élén álltak. A község a vének tanácsával kormányozta a közös, s a falu határai közé zárt tulajdont. Az örökség, legalább úgy mint mai nap veszik, a szlávoknál ismeretlen volt; e csodálatos és sajátságos tény Hube lengyel jogtudós fejtegeté. Csak a házi eszköz, s keresmény szállt mint örökség az utódokra vagy rokonokra; a föld az egész község tulajdona maradt. Ugy látszik, mindegyik családnak volt még kunyhója mellett egy kis kunyhakertje is, mely csak őt illette; a földek a falu alatt közösen műveltek. Magtárak, töltő házak, s több efféle építkezések, milyenek a lengyel, s orosz földművelők-nél maig szokások, bizonyítják korábbi használhatóságukat. A mi most a kormányhatóságtól, vagy földesuraktól függ, annak kivitele régi időkben a község tiszte volt.

Ha ez uton a szlávok socialis állapotai előadásához jutottunk, az ő szláv történetet is megmagyarázhatjuk magunknak. Lassan nyomultak ki Ázsiából Európába, kis telepítvényeiket minden irányban szétszórva. E civilisált nép a vándor csordák s a harcziás törzsek lópatkói nyomán terjeszkedett ki, s még sem tudott magából egy államot, politikai egészet képezni. Minden telep ellentállt az ellenségnek; mégis egyenkint legyőzve, nem voltak képesek, nemök függetlenségét föntartani. Tévedés azt gondolni, mintha a kereszténység behozatala alatt, s még annak előtte is, az északi tartományok magányosak és puszták voltak volna; ellenkezőleg vannak bizonyosságok a legrégebb korbani műveltetésükről. A vándor ural, kaukazi, s skandináv népségek ezen meg-

telepedett földművelők kárán táplálkoztak. A szlávok szüntelen hódítóktól tapodva, a külföld előtt ismeretlenek maradtak, mert tartományaik soronkint vevék föl az egymást követő győztesek neveit, és ha vallásuk nem birt oly dogmával, mely képes lett volna, egy nagy politikai közösséget alkotni, más részt mindazon alapelvekkel birt, melyek a házi élet magántársaságának rendelt és erőt biztosít. Herder mondja a szlávokról, hogy ezen nép a föld áldása vala, mindenütt örvende a föld, a hol az letelepedett. A többi európai népnek, nevezetesen saját honfainak, a németeknek ezen jólévő nomen évszázadokon át elkövetett büntényeket szemérveti.

A szláv rendszer azonban, bár különös és szép, mégis megsemmisítésre volt kijelölve, mert nem hordta magában a további kifejlés csiráját; nem tudott más népek tevékeny szervezetének ellentállni. (Folyt. köv.)

Kassai heti szemle.

II.

Kassa, január 28.

Bál után szemlét — vagy legalább jó szemlét írni alig lehet. Mig a fő ábrándokkal, a szív vágyakkal s talán soha nem valósítható reményekkel telve szerelmi mámorban mereng, a lélek az oly hamar eltűnt bálj gyönyöreiben úszik, mig a képzelet újra s újra változó alakban festi előnkbe azon tüneménynek tetszett női alakokat, melyek szemünk előtt lejtettek; komoly tárgyra gondolni nem lehet.

No, de farsang van, ily időben sok bohóságot lehet írni, s a véletlenül ejtett tollbíbát megbocsátani.

Az elnézés és bocsánat reményében merjük csupán folytatni szemlénket.

Kezdjük tehát a körjáratot.

A farsang s bohóságai sem vonták el figyelmünket a város kapitányi hivatalnak f. é. január 12-én kelt a „Kassa-Eperjesi-Értesítő”ben közzé tett s a város tisztalanságának fentartására vonatkozó igen czélarányos üdvös rendelete. Ide vonatkozólag csak azon szerény nézetünket nyilváníthatjuk, hogy e rendeletet az általánosítás szempontjából a „Felvidék” hasábjain, — mely különben is programja szerint minden czélarányos s közérdekű — de hatóságilag kijelölt körét meg nem haladó közléseknek szabad tört nyit, — közleni kívánatos lett volna.

Eltérve e komolyabb megfontolást igénylő tárgy-

ról, nézzünk szét a színházban, hol Mátrai Mari k. a vendégszerepel.

A vendég kisasszony játékaról, képességéről és képzettségéről bírálatot írni körünkhöz nem tartozván, csak rövid megjegyzést akarunk tenni. Vendég iránt még az esetben is, ha várakozásunknak teljesen meg nem felel, kiméltet kell viseltetnünk; hiányait gyengéden tudtul adni, hibáira oktatólag figyelmeztetni. Ne hanyjunk mindig a rögzös pályán haladók elé töviseket, mert ezzel csak a haladás ösvényét zárjuk el. Engedjük legalább néha néha megízlelni a haladásra ösztönző elismerés édes poharát, mely különösen a szini pályán az előmenetel egyik legfőbb tényezője. Különösen nem kell felednünk azt, hogy színházunk iskola, melyben kezdők is vétetnek és léptethetnek fel, hogy a művészetnek és a hazának kiképeztesenek.

De ez sem farsangra való tárgy, — hagyjuk el a színházat, s térjünk be a jogász-egyleti bálba.

Jegyvet váltva átvettük a táncrendet is e czim irattal „Leges XII. Tabularum.” E czim-irattal mintegy kijelentett az, hogy törvény és törvényes rend mindenkor és mindenütt szükséges, hogy rend és szabály nélkül még mulatni sem lehet.

Betérve a terembe, meglepett a sokaság és szépség egyaránt. A női szépség vetélkedni látszott az elősőséért, s akarva sem lehetett utolsó helyre candidálni senkit.

Báj, derűség, ifjú tűz, és szerelmi mámor vegyületű látvány fedett el minden komoly gondolatot, örült mulatott s boldog volt mindenki, és méltán mert ez több volt bálnál, ez az össze-olvasás, a testvéresedés ünnepe volt, hol régebbi időtől elváltaknak látszott testvérek találkoztak, hol a kezek — melyek egykoron együtt annyi jót ténének — egymással újra érintkeztek, hol az ifjú szive bálványát keblére szoríthatta, s azok kiket az örködő anya közelíteni sem engedett, nyilván egymás karjaiba zárva „csárdás”-t táncoltak. Egy mulatság egy rövid perc s egy boldog együttlét meggyőzhetett mindenkit arról, hogy boldogok csak akkor lehetünk, ha együtt vagyunk, együtt tartunk jó és rossz napokban.

Lesz még ilyen jó napunk ma, és február 18-án midőn a helyben állomásozó cs. kir. katonai tisztikar táncvizsgálmakat tartand. Jó napoknak nevezhetjük, mert mint biztos forrásból tudjuk fényes, látogatott és szíves leeds a közönség iránt tanusított figyelem a meghívások széküldésénél biztosítja ez estély élvezetét. -.-

TÁRCSA.

Dalok.

— Moore után angolból. —

I.

Hol a nimfa, kinek égszin szeme
A gyönyörnek könyétől ragyog?! —
Elsüllyedt a nap, a hold fön jár már, —
És ő mégsem, mégsem andalog! —

Az ő nyoma volt-e az a halmon, —
S a szellőben az ő hangja tán? —
Nem csak a szél sirt, már minden csöndes; —
Óh leányka, márgavölgyi lány! . . .

Jő szerelmem, messziről jövék én,
S a kilüztött óra elmula;
Jő szerelmem, lugasomhoz téged
Elvezet . . . az alkony csillaga.

II.

Mondjátok meg, hol lelhető a lány,
Kinek szive nem álnokul szerel? —
Álfatom a világot, hogy talán —
Lábainál — sohajthassak egyet! —

Oh mondjátok, hol van dicső hona,
Minő lég az, melyben a szent lehel? —
Éveim elzarándoklom oda,
Szemből egy szikrát foghatni fel! —

S ha arczain szép rózsaszín ragyog
Őszinteség lakván keblét hiven,
Bámulva rá, töltendek éjt-napot,
Mig szememen át, elhagyand szívem; —

Mutassatok a földön bár silány
Dolgot, s minden csodák elhíhetők;
Előteremtni szép, s nyílszívű lányt, —
Csak ez kíván földön túli erőt! . . .

TAMÁSFY GYULA.

A kassai nagy napok.

Történeti beszély

P. Szathmáry Károlytól.

(Folytatás.)

IV.

Férj és hazafi.

Bocskai vesztett szerelmeért a dicsőség útján keresett kárpótlást. Többé nem volt ott az intő kherub, mely a háta megett kivitelhez érlelt házasságtól tiltsa, s közeledésben Hagymási Margitot azon kedves és szende lények egyikének találta, kiknek barátsága, szeretete mellett az élet szerelem nélkül sem válik pokollá.

A házasság megtörtént, s az ifju hős, még ahhoz művelt férfiú, s fejedelmi rokon, fokról fokra lépett mint Kátai jóslá, fel egész a bihari főispánságig s nagyváradi kapitányságig, mely első tiszt a fejedelem után.

Ez alatt Báthori István lengyel királylány emelkedett; a szelid Kristóf kimult s Bocskai mint a fiatal Zsigmond egyik gyámja működék.

Hasztalan. . . Az ő szilárd jelleme nem volt elég arra, hogy a német és jezsuita armányok által behálózott ifjú, babonás és hitevesztett lelkét megmentse.

A legelső hazafiak vérével kellett utat nyitni a német szövetségre, s ezzel együtt azon le nem írható szenvedésekre, melyeket a történelemben e két átkos név jelez: Mihály, Bástia.

A hazának ezen gyászos állapotában nem volt mit tennie egyéb, mint követni a nemes római példáját a Claudiusok korában.

Bihari jószágaira vonult s itt a stoá bölcséletével vizsgálta magát.

Házassága élete sem örömeket, sem fájdalmakat nem adott. Gyermekek nem volt; neje mint szelid barátó igyekezett enyhíteni azon sebeket, melyeket a hazafi szív a honcival egyszerre érzett a nélkül, hogy azon segíthetett volna. A törököt utálta és félté; a prágai udvar iránt eskü kötelezte.

Igy ült a teltkész férfit Solyomkői várában, mint sziklához lánczolt Prometheusz.

És hogy a görög Mythosz e nagyszerű alakját még jobban megközelítse, egyszerre még szorosabbra fűződött e sziklához kapcsoló láncz s eljött a sas is, hogy behegedte sebeit felszaggassa.

A láncz neje volt, kinek egészsége minden érthető ok nélkül egyszerre megtámadatva, napról napra, és pedig nagy sebességgel hanyatlott. Mint virág, melyet a reggel még virítva lát s már estve az irás szavai szerint „nem ismeri őt az ő helye.”

Bocskai nem tudott e nagy talány megfejtéséhez kulcsot találni, bár a kedves szerény nő sorsa mélyen érdeklé.

A majd nem naponként elközelgő sas a honfiai panasza volt; különösen az Erdélyieké, kik mindenkül kirabolva, felégetve és legelső honfitársaitól a brassai mezőn megfosztva, a kétségbeesés örvénye szélén állottak. —

Alig volt mondom, nap, melyen irott vagy személyes felszólítások az ügyes hadvezért s közbizalmat bírő férfit tette, nyílt fellépésre ne ösztönöznék.

Erre ő elutasítólag felelt. A Temesvárra, török védelem alá menekült Bethlen Gábornak épen nyíltan megírta, hogy ő ugyan látja az iszonyú csapást, s ha módját látná, talán még kényszerített esküjével is számot tudna vetni: de a dolgot csak török segélylyel lehetne kivinni; s így a kirabolt országnak csak másodszori kirablására; a legyilkoltak mellé újból ezrek legyilkolására adna alkalmat. Ezen kívül neje sir szélén áll s ő ugyan büszke a hazafi nevezetre, de előbb született embernek; e hozzá ragaszkodó haldokló szelid teremlést a koporsó szélén nem hagyhatja.

(Folytatás a következők.)

Zemplénből.

Bodrogköz, jan. 17.

Napjainkban bár merre fordulunk mindenütt pénz-hiányról, a termények rosz kelendőségéről, itt ott még dühöngő marhavészről, — és így merő szegénységről hallunk panaszokat — s az ily panaszok nem is egészen alap nélküliek; ugyanis: népünk, valamint mindenütt a földmivelő osztály, pénzét — mely adója fizetésére — s ruházatja s más kellékeinek fedezésére szükséges, — a termények — vagy felesleges marháinak eladásából szokta szerezni, de barmit melyeket még a vész megkímélt a vásárok betiltása miatt el nem adhatja; — a természetények csekély ára nem fedezheti kiadásait, — a rosz Unghvárott 3 frtjával kél — beszámítva fuvarbort s más költségeket, — nem kap többet 2 frt 50 krnál — köbleért — ez igen csekély ár akkor midőn a ruhaneműek ára, különösen ami a vászon s pamut kelméket illeti folytonosan emelkedésben van; pedig ezekre okvetlen szüksége van a földmivelőnek, épen úgy, mint a salon emberének; — így van ez általában minden kivétel nélkül honunkban mindenütt; — pedig más vidékekre adó illetéke csak fél annyi mint a Bodrogközieké, kik a roppant tiszaszabályozási költséggel vannak elviselhetlenül megterhelve; ami ezen költségek fizetésénél a legsúlyosabb az: hogy 7 évi hátralék követeltetik egyszerre a felvett kölcsön és kamata törlesztésére, — közép számítás szerint egy fél telek után ártér adó követeltetik most 40—50 frtig a. é., ehez járul még az egyenes földadó pótlékaival a mi szinte 30—40 frtra felel — és így fél telek után esik 70—90 frt adó fejében, miből fizesse ezt a földmivelő? kölcsönt vesz? — de kitől? olyautól, ki csak uszóra adja pénzét . . . ily mostoha körülmények közt a földmivelő osztály kénytelen véginségre jutni. —

A földmivelő alsóbb osztály helyzeténél még talán szorultabb a nagyobb és kisebb földesurak állapota, kiknek birtokuk aránylag szinte megvan terhelve a tiszaszabályozási költségek fizetése által; a ft. praemontrei rend leleszi uradalma 30 ezer forintot fizetett már eddig ártér adó fejében, — ez roppant összeg akkor, midőn az egész uradalom csak 30 ezeret jövedelmez évenként — s most csak az a kérdés; hogy a pazarul felhasznált tiszaszabályozási költségek megfelel-e a haszon, mely a tiszai töltségek felemeléséből háramlik e vidékre? — feleljenek erre a töltéscsináló szakértő urak; — én legalább itt ott látván a tiszai töltsékeket, azon véleményben vagyok, hogy egy oly árvíz, minő az 1853- vagy 1855-iki volt, véget vet a töltéseknek — s ott leszünk ahol a mádi zsidó — és lesz — se töltsünk se pénzünk!

Időjárásunk egy hét óta egészen tavaszi — az eső esik — a föld fagy kiengedt, — Utaink az egy helmezz-ujhelyi utat kivéve, — rosszak. — Az Unghmezyébe Csap-felé vezető útvonal munka alatt van, s az erélyes kerületi tisztviselők igyekezete foytán remélhető, hogy a jövő őszön készen lesz — s által fog adadni a közlekedésnek. —

Ezen ködös bűzhódtt időjárás az egészségre is káros hatással van, a súlyos betegekre nézve pedig döntő befolyást gyakorol, azért a halálozás általában sürűbb mint ez előtt pár héttel, — a sürűbb halálozásról téve említést, fájdalmas érzettel tudatom, hogy jelesebbjeink közül is pusztit a halál, — ugyanis ma tételt örök nyugalom helyére élte 52-ik évében több havi betegkedése után a ft. praemontrei rend leleszi uradalom 25 éven át fáradhatlan munkássága ügyvédje néhai Nátafalvi Nátafalusy Ferencz hült teteme — kit a részvét és fájdalom könyei kísértek a sirba, — benne a leleszi uradalom egy lelkiismeretes s munkás ügykezelőt — megszorodott özvegye támaszát — gyermekei, kiknek gondos s vallásos neveltetésüket hordozá szívén — felejthetlen szeretett atyát, mi pedig egy a törvénytudomány terén sok oldalú ismeretekkel bíró szilárd jellemű férfit, meleg keblű hazafit, vesztettünk. — Béke hamvaira!

A—y. *)

Ujdonságok.

* A jogászsegélyző-egyleti bál folyó hó 26-án tartott meg a helybeli társalgási egylet csinosan fölékesített teremében. A száma nem nagy, de igen diszes közönséget reggelig tartá együtt az általános derűtség, mely az idővel fokónként növekedett. A helybeli, s vidéki, bár kis számu bájos hölgykoszoru fellette nehezzé teendette volna egy új Párisz előtt Eris almájának ajándékozását. A vígadó közönséget Mányi Lajos ujhelyi zenetársasága mulattatá szabatos játékaival. E bál minden tekintetben bizonyára egyik legdiszes és derűtebb köre volt az idei farsangnak, s reméljük, hogy a szép társaság minden tagja kedves emléket köt e mulatsághoz. A tiszta jövedelem csak 84 frt. volt, mit a bál közönség csekély számának tulajdoníthatunk.

* A kassai nő-egylet pártfogása alatt álló árva- és árvák felügyelősége a selyemtenyészétek előmozdítása céljából egy, eperfa ültetésre alkalmas tér megszerzése körül buzgólkodik. Ohajjuk, hogy az ipar előmozdítása, s az intézet anyagi helyzete javulása érdekében az illetők fáradozásait siker koronázza.

* Tausig Károly — mint értesülünk — hétfőn delután a Lőderer-szálloda teremében fogja második hangversenyét tartani.

*) Tudósításait igen s ivescn fogadjuk.

Szerk

* Az unghvári páli-bál elég fényes, de nem elég népes volt.

* A lemesányi hid a víz által megrongáltván, Kassa és Eperjes közt néhány napig csak melékutakon lehetett közlekedni.

* A s.-a.-ujhelyi kerületi árva ápoló nőegylet által rendezett jótékonycélú zeneestély folyó hó 21-én tartott meg, csekély részvét mellett.

* Az unghvári casino-egylet f. hó 22-én tartott közgyűlésében megválasztottak elnökül: Lipcsy József, ügyvédül Bősörményi József, felügyelőül Koregtko Luczán, pénztárnokul Telendy Antal, jegyzőül Tomor Ferencz.

* A kassai jótékonycélú-nőegylet folyó hó 31-én a társalgási egylet teremében általános táncvizigalmat fog tartani. Ez az első jótékonycélú alarozos bál Kassán; óhajjuk, hogy nagy jövedelmet hozzon.

— A mádi olvasóegylet folyó évi febr. 15-én Mádon jótékonycélú táncvizigalmat rendez.

— Sárosból írják nekünk: E napokban a haladás egy gyönyörű esete fordult elő N.-Sárosban. Egy odavalló molnár ugyanis ternőt nyervén, pénzét, a padra rejté el. Éjjel egy tehénbőrbe öltözött kalnási ember zavarára föl a szerencsést édes álmából, és mély hangon a nyert pénzt követelé, kijelentvén, hogy az ördög kegyelméből nyert pénzt ő mint ördög most visszakívánja. A megijedt molnár lámpással kezében felviszi a rettegett ördögöt az elrejtett pénzhez, és át is adja. Sed quid nunc? Az esetlegesen arra menő őrjárat, észrevevén a gyertyavilágot, kutatást tesz, és az ördögnek öltözött parasztot rendeltetés helyére a hűvösbe kíséri. Másnap Eperjesen roppant néptömeg gyülekezék össze az ördög látására, úgy hogy öklözés, szitkozódás sem hiányzott. Nevetséges az, hogy a (paraszt) molnár minden módon — félvén az ördög bosszujától — rá akarta venni az őrjáratot, hogy eresse szabadon az ördögöt. Ilyenekre terjeszhetnék ki a felvilágosult 19-ik század világpolgárai figyelmeiket és a tizkötetes regények mellett irhatnának a nép számára is pár oktató lapocskát.

— Az árvai inségre vonatkozólag írják Árvából, hogy ott a királyi biztos felügyeleti alatti-központi segélyezési bizottmány alakult, mely a segélyezendők számát statisztikailag már fel is vette. E házanként elővett, s bizottmányilag szigoruan megvizsgált részletes összeírások nyomán a központi bizottmány által huszonhat község 27,756 lakossal jelöltetett ki, hol a bekövetkezendő inségtől kisebb nagyobb mérvben csakugyan tarthatni. Ezen összeírásokból kiderül egyszersmind az is, hogy a kiszemelt mind a huszonhat községben a rögtön, azaz legfeljebb február 1-től augusztus hó első napjáig segélyezendők száma 4373ra, — a később, vagyis aprilhó első napjától egészen augusztus hó elsejéig segélyezendők száma pedig 7270-re, és így összesen 11,643 egyénre rug.

Felhívás.

A bodrogközi tiszaszabályozási társulat által az inségi kölcsön alaphólt a magas kormánytól engedélyezett (de időközben munka közepett ismét reménytelenül fölfüggesztett) kölcsön összege hátralékban maradt részéből egy részletet legmagasabb engedély folytán f. hó 20-án a király-helmezzé cs. kir. adóhivatalnál, a társulati választmány folyó hó 17-én tartott választmányi ülésben hozott határozat értelmében felvételvén, ebből legelső helyen a még mult évi augusztus havától november végeig a tiszai vonalon munkálkodott több megyéből való szegény munkások hátralékban maradt munka díjak fizetendők.

Ennélfogva köztudomásra juttatja a társulati választmány, hogy mindazon munkások, kik e nevezett idő alatt a Tisza védőtöltése építésén dolgoztak, a társulat pénztárnoka által kiütött következő fizetési helyeken és időben u. m.

K. — Czigándon a falu házánál január 26-ik, 27-ik, 28-ik, és 29-ik napjain;

Karadon a falu házánál január 30-ik, 31-ik, és február 1-ső napjain;

Agárdon a t. szolgabírói hivatalnál február 8-ik, 9-ik, és 10-ik napjain megjeleni el ne mulasztzák.

Ezen felhívást közzé tenni, a választmány kötelességének tartotta annál inkább, minthogy az érdekelt munkás egyének nem csak Zemplén- és a szomszéd megyékből, de líptomegyei lakosok is voltak.

S. — a. — Ujhely, 1865-ik január 20-án.

A társulati választmány nevében:
KOÓS KÁROLY,
társulati megbizott.

Vegyes hírek.

* A magyar academia titkárául Arany János választott meg.

— A Kisfaludy-társaság f. é. február 1-én zárt-ülést fog tartani, melynek egyik főbb tárgya az idej tagválasztás lesz.

* Szemere Bertalan megérkezett Pestre, s azonnal gyógyintézetbe vitették. Midőn a magyar határhoz közeledtek: mély megindulás veit erőt rajta, mely környezetét is megragadta. Azon pillanatban, melyben a vonat a Lajtán átrobogott, s a rohanó kerék magyar földön dühöngött előre: Szemere zokogni, s göröcsös fohászok közt imát rebegni kezdett. E megkapó jelenet könyeket csalt ki valamennyi jelenlévő szeméből. Pesten Batizfalvi gyógyintézetében van.

— Károly Frigyes főhínek egy disz-ebéd után a magyar és horvát udvari kancellár is belőn mutatva. Mindketten nemzeti ruhában jelentek meg. „Miféle öltöny ez? kérdé a főhög a magyar kancellártól. „Magyar“ felelé ez. Később a horvát korlátnokhoz fordulva, hasonló szabásu öltönyét magyarnak véleve kérdé tőle: „Tehát ön is magyarosan öltözik?“ „Oh nem, tiltakozék M., ez horvát nemzeti öltönyünk.“ Ez adoma most szájról szájra jár, de arról hallgat, hogy a magas vendég melyiket tartja hát most az — igazának. A tanulság pedig az, hogy a magyar és horvát külsőleg nagyon megegyezik; kívánatos, hogy belsőleg is ez álljon.

— Eredeti divat. Párisban azon sajtóságos divat kapott lábra, hogy a gyászruhákra valami jegyet tesznek, melyről azonnal meg lehet ismerni, ha az illető nő szülőjét, rokonát vagy férjét gyászolja-e. Mindenesetre igen gyakorlati divat, mert néha szükséges a férfi-világnak tudni azt, hogy miféle vigasztalásra van a gyászoló nőnek szüksége.

* Az utolsó velencei doge leánya Pozsonyban, mint olasz nyelvemesternő tengeti életét. Minthogy a velencei közlársaság 1798-ban lett fölöstva: a régi származásu hölgy maga is jó időösöcske lehet már. Ugy emlékszünk, hogy a Stuartok egy ivadéka szintén Pozsonyban lakik, s így az ő Pozsony, mely annyi koronázási ünnepélynek volt tanúja s annyiszor csodálta a királyi méltóság vakító fényét: most saját szemével győződhetik meg róla, hogy a biborköntősből is rongyokat csinál az — idő. (B. H.)

— Jólát. Egy Mauerbach melletti faluban él egy nő, ki 1857 óta minden év termékenységet meglátta karácsonykor álmában. Már 1865-re is jóslott, és pedig hogy ez évben kevés bor lesz, de több gyümölcs mint tavaly. A gabonatermés igen bő lesz, ugy annyira, hogy a nő álmában azt hallotta, hogy az emberek azt beszéltek: hányják ki a tavalyi gabonát a csürökből, hogy az ujnak jobb helye legyen.

— A petroleum illata egészségtelen. Körösről írják: hogy egy ottani családban általános szédülés és fejfájás állt elő, mely mindenkit levert, még az erős alkatu férfi betegpolókat is. A petroleum-lámpa eltávolítása, s a szoba kiszellőztetése után azonban mind jobban lettek.

Színház.

— Csütörtökön január 26-án: Mátrai Mari k. a. föllépteül: „Charlotte kapitány“, vigj. 3 felv. Sikerült előadás. Kis közönség.

— Pénteken január 27-én: Mátrai Mari k. a. utolsó föllépteül, s jutalomjátékául: „Szép Marquis“ dr. 5 felv. — A jutalmazott zajos taps, koszoruk és virágbokréttakkal fogadta a nagyszámu közönség. Ami az előadást illeti, M. M. k. a. valamennyi szerepei közt, a mainak felett meg legjobban, s ha ebben lép fel először, sokkal nagyobb hatást teendett volna. A czim-szerephez szépsége is tökéletesen oda illő volt. — Bourignard tábornokot Rónai játszta, ugy a mint azt tőle várhattuk.

— Szombaton január 28-án: Szabó Pepi első föllépteül: „A dajka“, és „Fortunio bájdala“, operettek. Erről a jövő számban.

Szerkesztői posta.

— S. S. S. urnak Nádasd. Közölni fogjuk, s kérünk e tárgyról kimerítő értekezést.

— P. J. urnak Rozsnyón. A lapot megküldtük. Félévre 4 frt. az előfizetési díj.

— Pestre öszuteza 6. sz. Irni fogok.

— Kaposinak. A reklamált számokat már kétszer póstára tettük; ha azonban még sem kapta volna, sziveskedjék ujra reklamálni s jövőre ugy intézkedni a postahivatalnál, hogy lapját másoknak ki ne adják.

Nyilttér. *)

A „Felvidék“ folyó hó 15-én megjelent 5-ik számában az abauji Cserehátról „Csereháti“ név alatt egy közlemény foglaltatik, mely eléggé alkalmasnak látszik arra, hogy a helybeli és vidéki közönség előtt Abaujmege területén a személy- és tulajdon-biztonság állapota kedvezőtlen színben tüntessék fel.

A felhozott cikk olvasása után a közönségnél keltezhető tév-fogalom eloszlatására az elfogultalan igazság érdekében hivatalos jelentésekből merített adatok alapján az alólirt hatósági közeg nyilvánossá teszi, miszerint a kraszni ki pusztán lévő korcsmában mult év utolsó napján szeszes italok használata közben történt czivakodás következtében a bértő juhásza és két fia által egy azon vidéken megletepült, s jelenben csépléssel foglalkozó egyének sérelmesen megsebesítettek, és az utóbbiak egyike annyira veszélyes szúrást kapott, hogy az orvosi ápolás daczára három nap multával elhalt.

A beállott újévi január 3-án a szakaszbeli szolgabíró által a helyszínen teljesített vizsgálat folytán a büntettesek közül kettő befogutván, a hatósági fogházba kísértettek, a főbűnrészes azonban a nyomozat előtt megszökvén, a közelebbi napokban szintén kézre kerül.

Ez képezi a tényálladékat, melynek elkövetését a fennforgott körülmények között a hatóságnak megakadályozni, valamint tehetségében nem vala, ugy a sajátos

*) Az e rovatban közlöttékért csak a sajtóhatóság irányában vállal felelőséget a szerk.

esemény megtörténtével a bűnös egyéneknek példás megbüntetése végett kitelhetőleg gyors és erélyes intézkedések folyamathoz tettek.

A gyakori kihágásokat, és a csavargók mindinkább elszaporodását illetően, sajnos ugyan, hogy azoknak teljes megállítására a közhatalóság szükséges elemei eszközökkel nem rendelkezhetik, a bajnak eredeti okait pedig elhárítani ez idő szerint a lehetőség körén kívül esik, de hogy az utóbb említett méltán veszélyesnek mondható elem a társadalomra nézve ártalmatlanná

téessék, valamint a községek előjárói, úgy különösen a közbiztonság közegei szigorúan utasítva vannak, és a kellő felügyelet, s ellenőrködés sem hiányzik. — Hiteles adatok szerint, de köztudomás után is határozottan állítható, miként a személy és vagyonbiztonság Abaujmegye egész területén legkevésbé is veszélyeztetve nincs. Legyen a „Csere-háti“ közlő meggyőződve arról, hogy bárkinél e tekintetben létezhet, s az arra rendelt hatósági közeg elé terjesztett alapos panasz haladék nélküli törvényes orvoslást, s illő elégtétel szolgáltatást fog találni.

Végre köztudomásra lévő, s a „Csereháti“ közlő előtt ismeretlen nem maradhatott oknál fogva hivatalos működésétől felfüggesztett, jelenleg már véglegesen megszüntetett B. G. volt csendbiztos állomásának, ki által, s mikor leendő betöltése iránti nyilatkozat a hírlapi közlemények rovataiba nem tartozik.

Első alispán úr hiv. tavollétében helyettesített alispán
Fekete István.

KÖZLEKEDES.

Vasuti menetrend 1864-dik évi december 1-jétől kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:	
Kassa indulás	5 óra — p. reggel
Miskolcz „	7 „ 52 „ „
Tokaj „	9 „ 35 „ „
Nyiregyháza „	10 „ 34 „ „
Debreczen „	12 „ 12 „ délben
Püsp. Lad. „	1 „ 45 „ délután
Szolnok „	4 „ 44 „ „
Czegléd érkezés	5 „ 41 „ este
Pest „	8 „ 37 „ „
Bécs „	6 „ — „ reggel

II. Bécs és Pestről Kassa felé:	
Bécs indulás	8 óra — p. este
Pest „	6 „ 25 „ reggel
Czegléd „	9 „ 27 „ „
Szolnok „	10 „ 27 „ „
Püsp. Lad. „	1 „ 26 „ délután
Debreczen „	3 „ — „ „
Nyiregyháza „	4 „ 28 „ „
Tokaj „	5 „ 25 „ este
Miskolcz „	7 „ 29 „ „
Kassa érkezés	10 „ 34 „ „

A közállomásokról indulás ideje a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor.
Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor.
Pestre, Rosnyón és Váczon keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassa, Folyó hó 23-án tartott baromvásáron volt 2054 db ökör, 1114 db tehén, 860 db ló, 245 db bárány, 365 db sertés, a vásár elég nagy volt, legnagyobb kelete volt a vágó szarvas marhának, a munkás marhának ára nem volt. — Időjárásunk nem modható kielégítőnek, f. hó 26-án nagy hó esett, szánutunk is volt, de már 27-én olvadni kezdett, s ma is esorog, — egész ségtelen ködös nedves nap. — Az élet ára következő: Buza köblönként 5 frt. 5 frt 60 kr. — Kétszemes 4 frt 4 frt 10 kr. — Rózsa 3 frt 3 frt 40 kr. — Árpa 2 frt 20—50 kr. — Tengeri 2 frt 60—80 kr. — Zab 1 frt

40—80 kr. — Lencse 7—8 frt. — Paszuly 7 frt. — Asszú szilva 10 frt 20—60 kr. Burgonya 1 frt 70—80 kr. — Szesz itozéknként 16 kr.

Ungvár, Folyó hó 23-án tartott országos vásárunk — a feneketlen sár s folytonos esőzés miatt — nem volt olgégé népes. — 21-én szakadatlanul esőzött, 25-én havazott, 26-ára az idő megkeményedett. — Marhavásárunk a marhavész miatt nem volt. Lóvásár meglehetősen. Az életára köblönként. Buza 4 f. 60—80 kr. — Rózsa 2 frt 60—80 kr. — Tengeri 4 frt 60 kr. — Zab 1 frt 40—80 kr. — Szesz 30 fokú, itozéknként 16—17 kr. — Bab 6—7 frt. — Asszú szilva temérdek volt.

Gátszécs január 26-án. Szánkázunk, mert tegnap nagy hó esett, és ma szinte fagygni kezd. Az élet ára: Buza köblönként 4 frt 80 kr. — Rózsa 2 frt 90 kr. — Árpa 2 frt 10 kr. — Zab 1 frt 50 kr. — Tengeri 2 frt 80 kr. — Kása 6 frt 40 kr. — Krumpli 1 frt 50 kr. — Széna mázsánként 50 kr.

Bécsi börze január 27-ről.

5% Metallique	72.35
Nemzeti kölcsön	80.20
Bankrészevény	725.—
Hitelintézeti részvény	189.10
Londoni	114.90
Ezüst	114.—
Arany	5.43

Hivatalos értesítő.

Árverési hirdetmény.

706. sz.
Kassa sz. kir. város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Árvay Józsefnek nevével közösen birt Kassa városa mint felperesnek, nevezett Árvay József alperes elleni 431 frt. 50 kr. s járulékaik erejéig végrehajtás alá vett 208 o. é., és 1212 h. r. sz. a. 3981 frt. 61 krra becsült ház 1865-ik évi február hó 25-ik mint első, márczius hó 23-ik mint második határnapon d. e. 10 órakor e város telekkönyvi helyiségében nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek eladandó leszén.

Miről a venni szándékozók azon megjegyzéssel értesítetnek, miszerint az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Kelt Kassán 1864-ik december hó 30-án tartott város törvényszéki mint telekkönyvi hatósági ülésből.

27
a. v. b.

A nagyméltóságú királyi helytartótanácsnak e f. évi január hó 4-én 100744 sz. alatt kelt intézménye által a kassai államvizsgálati bizottmány új-ból átalakítottván, ebbeli működését alólrottnek elnöklete alatt a folyó évi január hó 19-én megkezdette.

Miről az elméleti hírosági államvizsgálatnak magukat alávetni kívánó és Kassán, Debreczenben és Sáros-Patakon jogtanulmányukat érvényesen végzett tanulók azon megjegyzéssel tételnek tudomásba, hogy vizsgálatra becsajthatás iránt kellőleg felszerelt kérvények az alólrott elnökségnél benyújtandók lesznek.

Kelt Kassán január hó 19. 1865.
Liptósz. andrási Andreánszky Miksa, cs. k. pénzügyi fő-ügyész, főtanácsos és a kassai államvizsgálati bizottmány elnöke.

Csöd-hirdetmény.

417. szám.
Kassa szab. kir. város törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint helybeli kereskedő Herschkovics H. ellen saját kérelme következtében a csöd elrendeltetvén, hitelezőinek összejövételére f. 1865-ik évi

márczius hó 27-ik, 28-ik és 29-ik napjai tüzetnek ki határidőül, ideiglenes tömeggondnoknak Komjáthy Lőrincz h. ügyvéd, perügylőnek pedig Juhász Mihály h. ügyvéd nevezetvén ki.

Felszólítatnak tehát mindazok, kik a fennebbi csödtömegből bár mely jogcím-mel valamit követelnek, hogy keresetüket szükséges okmányok- és bizonyítványokkal támogatva, a fent kitűzött határidőre annál bizonyosan adják be, mivel később beadott követeléseiknek többé hely nem fog adatni.

Kelt Kassán 1865-ik évi január hó 21-én tartott város törvényszéki mint csödbíró-sági ülésből.

1. sz. Hirdetmény.

T. K.
Abaujmegye törvényszéke által ezennel közhírré tétetik, mikép Piller István, Piller József foglalatát szenvedőnek elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt, és összeesen 17,504 frt. — kr. o. é. megbecsült Györgyi és Györke községben telekkönyvi györgyi 1. 3. 8. 12. 13. 14., és györkei 91-ik számú ivben foglalt ingatlanaira részben zálogkiváltási joggal terhelt és a telekkönyvben álladékkára nézve megtekinthető birtokaira végrehajtási megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak fogantositására f. é. február 17-ik napja mint első, és f. é. márczius 31-ik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsárán alól el nem fog adatni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs, azon ideig bár mikor a törvényszéki irodában megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865-ik évi január 11-ik napján tartott megyei törvényszéki ülésből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

Hirdetmény.

1939. szám.
T. K.
Abaujmegye törvényszéke által ezennel közhírré tétetik, mikép Skrabák Zsófiának, Skrabák József elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt, és összeesen 600 frt. — kr. megbecsült, Zsádány községben telekkönyvi 97-ik számú ivben foglalt ingatlanaira a helyszinén megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak fogantositására az 1365 ik évi február 27-ik napja mint első, és az 1865-ik évi márczius 29-ik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első

árverésen annak becsárán alól el nem fog adatni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs, azon ideig bár mikor a törvényszéki irodában vagy az árveréssel a helyszinén megbízott Ardényi Pál törvényszéki bírónál megtekinthetők.

Kelt Kassán 1864-ik évi szeptember 29-én tartott megyei törvényszéki ülésből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

Ankündigung

1. Z
G. B.

Die dem executen Josef Piller zugehörigen, im Abaujvárer Comitate Györgyi und Györki situirten, auf 17,504 fl. geschätzten Güter werden am 17. Februar I. J. als ersten, und am 31. März I. J. als zweiten Termin, jedesmal um 10 Uhr Vormittags angefangen an Ort und Stelle, erstens zu Györgyi, dann in Györke licitando veräußert. — Die Bedingnisse sind bis zu der Zeit in der Registratur einzusehen.

Abaujer Comitats - Gericht als Grundbuchs - Behörde.

Kaschau, am 11. Jänner 1865.
Kunsch Gábor, m. alispán.

Magán hirdetések.

Hirdetmény.

Alólrott által közhírré tétetik, hogy a Schaffer Ferdinánd csödhitelezői választmányának határozata folytán, a fűtceza 170. sz. a. Maurer-féle ház boltjában létező mindennemű ingóságok u. m. kelmék, posz-

ÉPEN MOST JELENT MEG ÉS

WERFER K. könyv,- mű és hangjegy-

kereskedésében Kassán,

felső fűtceza 342. sz. a. kapható

EREDETI MAGYAR KÖZMONDÁSOK és SZÓJÁRÁSOK. Gyűjtés magyarázatokkal bővítve, kiadta Pelkó Péter. Ára 1 f. 50 kr.
BESZÉLYEK. Irta Pompéry János, 2 kötet. Ára 2 frt.
HASZONSZENVI GYÓGYMÓD. Irta Dr. Argenti Döme 2 kötet, 5-ik kiadás. Ára 5 frt.
HASZONSZENVI UTITÁRS, rögtön támadt betegségek elhárítására. Nem orvosoknak. Irta Dr. Argenti Döme Ára 2 frt.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

tók, ruhák, vásznak, csipkék, pokróczok etc. etc. mint a vagyonbuktott Scheffer Ferdinánd csödtömegéhez tartozók, f. é. február 1-ső naptól kezdve, a végleges eladásig, minden nap „kivéve a vásár- és ünnep napokat, reggeli 9 óratól kezdve, este 5 óráig, a helyszinén nyilvános árverésen, kész fizetés mellett elfognak adatni.

Kassán január 18. 1865.

Viezmány Ödön
tömeg gondnok.

Birtok eladás.

Abaujmegye, csereháti járás, Tomor helységében, Szikszó mellett lévő birtok minden épületekkel, földekkel, rétekkel, erdővel, és két szőlőkkel, minden órában szabad kézből eladó. — Közelebbi tudósítást Fedák Ignác h. ügyvédnél Kassán, Domonkostér 45. szám a. nyerehelő.

Bérbe adandó.

Abaujmegye Csécs helységében 562 holdból álló tagosított birtok ahhoz tartozó beruházások s kényelmes gazdasági épületekkel együtt bérbe adandó. — Értekezhetni Koós Kálmán h. ügyvédnél Kassán Fűtceza 15-ik szám. 1-1

Francia nyelvbeli oktatás.

Egy francia nő óhajt anyanyelvében 8—16 éves fiuk- és leányoknak saját lakásán alapos oktatást adni. Bővebb értesítést vehetni fűtcezán 185-ik sz. alatti házban, földszint első ajtó balra.